Ročník 1950. 3

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 2. Vydána dne 27. ledna 1950. Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(3.—6.) 3. Vyhláška o změnách úředních názvů míst v roce 1949. — 4. Vyhláška o dohodě o prozatímní úpravě hospodářských styků mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou, podepsané v Praze dne 25. dubna 1948. — 5. Vyhláška o úmluvě mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojistění. — 6. Vyhláška, kterou se opravuje tisková chyba ve vládním nařízení č. 275/1949 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání.

3.

Vyhláška ministerstva vnitra ze dne 18. ledna 1950

o změnách úředních názvů míst v roce 1949.

Podle § 5 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 266 Sb., o názvech měst, obcí, osad a ulic, jakož i označování obcí místními tabulkami a číslování domů, vyhlašuji, že v roce 1949 byly stanoveny tyto nové úřední názvy míst:

1. V kraji Pražském:

V okrese Benešov:

pro osadu Podmaršovice též Fremutov (místní obec Maršovice) výlučný název Podmaršovice.

V okrese Brandýs nad Labem:

pro obec Veliký Brázdim název Brázdim, při čemž názvy osad se nemění.

V okrese Kladno:

pro obec vzniklou sloučením Hnidous a Motyčína název Švermov; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Kralupy nad Vltavou:

pro osadu Paršenk (místní obec Hospozín) název Hospozínek.

V okrese Mladá Boleslav:

pro obec vzniklou sloučením Mladé Boleslavi, Čejetic, Debře, Chrástu, Jemníků a Kosmonos název Mladá Boleslav; názvy sloučených obcí a jejich osad zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Poděbrady:

název osady Nová Báň patřící dříve k obci Žehuni stává se úředním názvem části obce Hradčany, k níž byla tato osada připojena.

V okrese Praha-západ:

pro obec Horní Ptice název Ptice; dosavadní názvy Dolní Ptice a Horní Ptice se zrušují jako názvy osad, jež zanikly sloučením.

V okrese Příbram:

pro obce vzniklé rozloučením obce Jablonné názvy Jablonná a Kačín.

V okrese Votice:

pro obec Kamberk název Zlaté Hory.

2. V kraji Českobudějovickém:

V okrese Český Krumlov:

pro osadu Českou Maňavu (místní obec Hodňov) název Maňávka;

v obci Muckov:

pro osadu Emry název Bednáře a pro osadu Fischbäckern název Rybáře;

pro osadu Goldberg (místní obec Starý Špičák) název Zlatá;

pro osadu Havaldu (místní obec Střemily) název Hvozd;

pro osadu Kohlgruben (místní obec Plánička) název Jámy;

pro osadu Německou Maňavu (místní obec Pernek) název Maňava;

pro osadu Prakéř (místní obec Vitěšovice) název Pražačka;

pro obec Stögenwald a osadu Dolní Stögenwald název Pestřice a pro místní části této osady Dolní a Horní Stögenwald názvy Dolní a Horní Pestřice, a dále v téže obci:

pro osadu Fleissheim název Horní Borková a

pro osadu Mayerbach název Dolní Borková;

v obci Šebanov:

pro osadu Reichetschlag název Mýtina a pro osadu Zichlern název Těchlov.

V okrese Prachatice:

pro osadu Grasfurth (místní obec Stožec) název Brod;

pro obec a osadu Hintring název Záhvozdí, a dále v téže obci:

pro osadu Šenavu název Pěkná a pro osadu Žumberk název Slunečná;

pro osadu Hiršperky (místní obec Nová Pec) název Jelení;

pro osadu Kuklvejt (místní obec Jaronín) název Kuklov;

pro osadu Oiberg (místní obec Bělá) název Vltava;

pro osadu Schoberstätten (místní obec Křišťanov) název Seníky.

V okrese Trhové Sviny:

pro obec Záluží název Trocnov.

3. V kraji Plzeňském:

V okrese Domažlice:

pro obec Prenet název Spálenec, a dále v téže obci:

pro osadu Malý Prenet název Spáleneček,

pro osadu Nový Prenet název Nový Spálenec,

pro osadu Plassendorf název Kubička,

pro osadu Starý Prenet název Starý Spálenec;

pro osadu Schmalzgruben (místní obec Lísková) název Nemaničky;

pro obec Šprymberk název Pomezí;

pro osadu Traxelmoos (místní obec Maxov) název Slatiny.

V okrese Klatovy:

pro obec Městys železnou Rudu název Železná Ruda, pro její osadu a místní část Městys železnou Rudu I název Železná Ruda I a pro osadu Městys železnou Rudu II název Železná Ruda II;

pro obec a osadu Ves železnou Rudu název Špičák; místní části této osady zvané Ves železná Ruda a Špičák splývají v jedinou místní část pod názvem Špičák.

V okrese Plzeň:

pro obec Břízku název Česká Bříza.

V okrese Rokycany:

pro obec Skořice název Skořice (v množném čísle).

V okrese Tachov:

pro osadu Cirk (místní obec Rozvadov) název Polesí;

pro obec Újezd název Újezd pod Přimdou;

pro osadu Wittichsthal (místní obec Pavlův Studenec) název Pomezná;

pro obec Wittingreith název Vítkov.

4. V kraji Karlovarském:

V okrese Jáchymov:

pro obec Dlouhý Grün název Bystřice;

pro osadu Fischbach (místní obec Pernink) název Rybná;

pro obec Pleil název Černý Potok; názvy Pleil a Sorgenthal se zrušují jako názvy osad, jež zanikly sloučením.

V okrese Kadaň:

pro obec a osadu český Rohozec název Kadaňský Rohozec;

pro osadu Haadorf (místní obec Kunov) název Vysoké;

pro osadu Orpus (místní obec Dolina) název Mezilesí u Přísečnice.

V okrese Karlovy Vary:

pro obec Funkštejn název Háje;

pro obec vzniklou sloučením Karlových Var, Bohatic, Březové, Doubí, Drahovic, Dvorů, Olšových Vrat a Rybářů název Karlovy Vary; názvy sloučených obcí a jejich osad zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec Kysibl název Stružná;

pro obec Olitzhaus název Doupovské Mezilesí.

V okrese Podbořany:

pro obec Německé Třebčice název Nové Třebčice;

pro obec Německý Rohozec název Podbořanský Rohozec;

pro osadu Špicberk (místní obec Podštěly) název Chýšky.

V okrese Sokolov:

pro obec Kloben název Hlavno.

5. V kraji Ústeckém:

V okrese Bílina:

pro obec vzniklou sloučením Bíliny a Chudeřic název Bílina; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy části nové obce; název osady Krupé (místní obec Světec) se zrušuje, ježto osada zanikla.

V okrese Děčín:

pro obec Dolní Grunt nad Labem název Dolní Žleb;

pro obec a osadu Prostřední Grunt název Prostřední Žleb a pro osadu Horní Grunt název Horní Žleb.

V okrese Duchcov:

pro osadu Rýzmburk (místní obec Osek) název Hrad Osek.

V okrese Litvínov (dříve Horní Litvínov):

pro obec vzniklou sloučením Dolního Litvínova, Horního Litvínova, Chudeřína, Louky a Rauschengrundu název Litvínov; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Teplice:

pro obec vzniklou sloučením Bohosudova a Nových Modlan název Bohosudov; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec Cinvald název Cínovec a pro její místní části Přední a Zadní Cinvald názvy Přední a Zadní Cínovec;

pro obec Cukmantl název Pozorka;

pro obec Grünvald název Pastviny;

pro osadu Mückenberg 1. díl (místní obec Horní Krupka) název Komáří Hůrka 1. díl a pro osadu Mückenberg 2. díl (místní obec Fojtovice) název Komáří Hůrka 2. díl.

V okrese Ústí nad Labem:

pro obec Brnou název Brná nad Labem;

pro osadu Cukmantl (místní obec Žďár) název Žďárek;

pro obec Zálezly (dříve v soudním okrese Litoměřice) název Horní Zálezly a pro druhou obec Zálezly (dříve v soudním okrese Ústí nad Labem) název Dolní Zálezly.

V okrese Žatec:

pro obec Soběsuky název Vikletice; názvy osad této obce zůstávají beze změny.

6. V kraji Libereckém:

V okrese Frýdlant:

pro obec Bernsdorf pod Smrkem název Horní Řasnice;

pro obec Rückersdorf název Dolní Řasnice.

V okrese Liberec:

pro obec Hodkovice název Hodkovice nad Mohelkou;

pro osadu Kühthal (místní obec Lázně Kundratice) název Podvrší.

7. V kraji Hradeckém:

V okrese Dobruška:

pro obec vzniklou sloučením Dobrušky a Mělčan název Dobruška; názvy sloučených obcí a jejich osad zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec vzniklou sloučením Nového Města nad Metují a Krčína název Nové Město nad Metují; názvy sloučených obcí a jejich osad zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Dvůr Králové nad Labem:

pro osadu Horní Grunt (místní obec Harcov) název Horní Žlíbek;

pro obec vzniklou sloučením Městyse Žireče a Vsi Žireče název Žireč; názvy Městys Žireč a Ves Žireč zanikají.

V okrese Hořice:

pro obec vzniklou sloučením Hořic a Libonic název Hořice; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Jaroměř:

pro osadu Dolní Grunt (místní obec Chvalkovice) název Dolní Žlíbek;

pro obec vzniklou sloučením Jaroměře a Josefova název Jaroměř; názvy sloučených obcí a jejich osad zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Náchod:

pro obec vzniklou sloučením Velkého Dřevíče a Nízkého Dřevíče název Velký Dřevíč; názvy Velký Dřevíč a Nízký Dřevíč zůstávají úředními názvy částí nové obce. Název osady Střeziny se stává úředním názvem části obce Žabokrk, k níž tato osada byla připojena.

V okrese Rychnov nad Kněžnou:

pro osadu Libštejn (místní obec Peklo nad Zdobnicí) název Letná.

V okrese Trutnov:

pro obec vzniklou sloučením Velké Úpy I a Velké Úpy II název Velká Úpa; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec Velkou Úpu III název Pec pod Sněžkou.

V okrese Vrchlabí:

pro obec vzniklou sloučením Špindlerova Mlýna a Bedřichova název Špindlerův Mlýn; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

8. V kraji Pardubickém:

V okrese Chotěboř:

pro obec Borovou název Havlíčkova Borová;

pro obec Krucemburk název Křížová.

V okrese Chrudim:

název osady Zdechovic, patřící dříve k obci Kostelci u Heřmanova Městce, stává se úředním názvem části obce Úherčic, k níž tato osada byla připojena;

pro obec a osadu Německé Lhotice název Nové Lhotice.

V okrese Litomyšl:

pro obce vzniklé rozloučením obce Pazuchy názvy Pazucha a Strakov.

V okrese Ústí nad Orlicí:

pro obec vzniklou sloučením České Třebové a Parníku název Česká Třebová; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

9. V kraji Jihlavském:

V okrese Dačice:

pro osadu Osoudov (místní obec Knínice) název Bohusoudov.

V okrese Jihlava:

pro obec Popice název Popice u Jihlavy.

V okrese Třešť:

pro osadu Falknov (místní obec Prostředkovice) název Sokolíčko.

V okrese Žďár:

v obci Stříbrné Hory se zrušují názvy Stříbrné Hory a Střelcová jako názvy osad, jež zanikly sloučením.

10. V kraji Brněnském:

V okrese Brno:

pro obec vzniklou sloučením Chrlic a Růžového název Chrlice; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Bučovice:

pro obec vzniklou sloučením Kojátek a Šardiček název Kojátky; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec vzniklou sloučením Letošova a Nesovic název Nesovice; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Mikulov:

pro obec Charvátskou (býv. Frélichov) název Jevišovka;

pro obec Fryšavu název Březany;

pro obec Prátlsbrun název Březí;

pro obec Pulgary název Bulhary.

V okrese Moravská Třebová:

pro obec Derflík název Víska u Jevíčka.

V okrese Moravský Krumlov:

pro obce vzniklé rozloučením obce Miroslavi názvy Miroslav a Miroslavské Knínice;

pro obec vzniklou sloučením Babic, Lidměřic, Olbramovic a želovic název Olbramovice; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Rosice:

pro obec Popovice název Vysoké Popovice.

V okrese Slavkov:

pro obec vzniklou sloučením Jezer a Pozořic název Pozořice; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec vzniklou sloučením Třebomyslic a Žatčan název Žatčany; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Svitavy:

pro obec Březovou název Březová nad Svitavou;

pro obec Grándorf název Hradec nad Svitavou.

V okrese Vyškov:

pro obec vzniklou sloučením Hoštic a Heroltic název Hoštice-Heroltice; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec vzniklou sloučením Německých Prus a Pustiměře název Pustiměř; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce s tou změnou, že název Německé Prusy se nahrazuje názvem Pustiměřské Prusy;

pro obec vzniklou sloučením Rousínova, Rousínovce a Slavíkovic název Rousínov; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Znojmo:

pro obec vzniklou sloučením Bohunic a Prosiměřic název Prosiměřice; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec a osadu Čule název Slup a pro její osadu Knast název Hnízdo;

pro obec Frejštejn název Podhradí nad Dyjí;

pro obec Milfron název Dyje;

pro obec Šreflovou název Zálesí;

pro obec Šumvald název Šumná.

11. V kraji Olomouckém:

V okrese Hranice:

pro obec Týn název Týn nad Bečvou.

V okrese Jeseník:

pro obec a osadu Cukmantl název Zlaté Hory;

v obci Bukovice:

pro osadu Ficovou název Mýtinka,

pro osadu Frankovou název Seč,

pro osadu Hamrovou název Dlouhá Hora a

pro osadu Štreitovou název Pasíčka;

pro obec Dolní Grunt název Dolní Údolí;

pro osadu Geislersfeld (místní obec Supíkovice) název Lomy;

pro osadu Hamberk (místní obec Bílý Potok) název Kohout;

pro obec Horní Grunt název Horní Údolí;

pro osadu Renertov (místní obec Kolnovice) název Vysutá;

pro obec Valdek název Zálesí;

pro osadu Valdenburg (místní obec Domašov) název Bělá.

V okrese Prostějov:

pro obec Hartmanice název Niva.

V okrese Přerov:

pro obec Brodek název Brodek u Přerova;

pro obec vzniklou sloučením Malých a Velkých Prosenic název Prosenice; zároveň se stanoví pro část nové obce, kterou tvoří dosavadní Malé Prosenice, název Prosenička a pro část, kterou tvoří dosavadní Velké Prosenice, název Prosenice;

pro obec vzniklou sloučením Přerova, Předmostí, Popovic, Kozlovic, Újezdce a Lověšic název Přerov a pro její části názvy Přerov I (býv. město Přerov), Přerov II-Předmostí, Přerov III-Popovice, Přerov IV-Kozlovice, Přerov V-Újezdec a Přerov VI-Lověšice.

V okrese Rýmařov:

pro obec Albrechtice název Albrechtice u Rýmařova;

pro obec Hankštejn název Skály;

pro obec a osadu Nassfunk název Stříbrné Hory.

V okrese Šumperk:

pro osadu Elbu (místní obec Nové Losiny) název Labe;

pro obec vzniklou sloučením Dolní Olešně, Horní Olešné, Hrabišína a Loučky název Hrabišín; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec vzniklou sloučením Hanušovic a Hynčic nad Moravou název Hanušovice; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec a osadu Kolštejn název Branná;

pro osadu Štolnavu (místní obec Nová Ves) název Prameny;

pro obec Valtеřice název Žleb;

pro osadu Velviz (místní obec Kopřivná) název Lužná.

V okrese Zábřeh:

pro obec vzniklou sloučením Březné a Březenského Dvora název Březná; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec vzniklou sloučením Nového Maletína a Starého Maletína název Maletín; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

v obci Podolí se zrušují názvy Horní Valdsee a Podolí jako názvy osad, jež zanikly sloučením;

pro obec Šilperk název Štíty;

pro obec Šumvald název Strážná; názvy Šumvald a Lichtenštejn se zrušují jako názvy osad, jež zanikly sloučením;

pro obec vzniklou sloučením Zábřehu a Rudolfova název Zábřeh; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce; zrušuje se však název osady Krumpach, jež zanikla sloučením s městem Zábřehem.

12. V kraji Gottwaldovském:

V okrese Holešov:

pro obec vzniklou sloučením Franckovic a Rackové název Racková; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Kroměříž:

pro obec vzniklou sloučením Miňůvek a Postoupků název Postoupky; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Vsetín:

pro obce vzniklé rozloučením obce Hovězí názvy Hovězí a Huslenky;

pro obce vzniklé rozloučením Nového Hrozenkova názvy Karolinina Huť a Nový Hrozenkov;

pro obec vzniklou sloučením Vsetína, Jasenky a Rokytnice název Vsetín; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

Název místní části Semetína, patřící dříve k obci Ratiboři, stává se úředním názvem části obce Vsetína, k níž byla tato místní část připojena.

13. V kraji Ostravském:

V okrese Hlučín:

pro osadu Heneberky (místní obec Bolatice) název Borová.

V okrese Karviná (dříve Fryštát):

pro obec vzniklou sloučením Darkova, Fryštátu, Karvinné, Ráje a Starého Města název Karviná s městskými čtvrtěmi Karviná 1-město (dosavadní Fryštát), Karviná 2-Doly, Karviná 3-Darkov, Karviná 4-Ráj a Karviná 5-Staré Město; název Fryštát zanikl.

V okrese Krnov:

pro obec vzniklou sloučením Dívčího Hradu, Sádku a Životic název Dívčí Hrad; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec vzniklou sloučením Karlova a Nové Vsi název Karlov; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce;

pro obec Štundorf název Studnice.

V okrese Nový Jičín:

pro obec Jeseník název Jeseník nad Odrou;

pro obec vzniklou sloučením Příbora a Klokočova název Příbor; názvy sloučených obcí zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Opava:

pro obec vzniklou sloučením Hrađce a Podolí název Hradec; názvy sloučených obcí a jejich osad zůstávají úředními názvy částí nové obce.

V okrese Vítkov:

pro osadu Šternfeld (místní obec Odry) název Hvězdová;

pro obec Vítberk název Vítovka.

Dr. Levit v. r.

4.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 4. ledna 1950

o dohodě o prozatímní úpravě hospodářských styků mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou, podepsané v Praze dne 25. dubna 1948.

Dohoda o prozatímní úpravě hospodářských styků mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou, podepsaná v Praze dne 25. dubna 1948 a uvedená se souhlasem presidenta republiky vládní vyhláškou č. 163/1948 Sb. v prozatímní platnost podle § 1 zákona č. 158/1923 Sb., o prozatímní úpravě obchodních styků s cizinou, byla dne 20. července 1948 schválena Národním shromážděním a dne 22. prosince 1948 ratifikována presidentem republiky.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Sofii dne 14. září 1949 a tímto dnem nabyla dohoda podle ustanovení svého článku 7 mezinárodní účinnosti.

Dr. Clementis v. r.

5.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 4. ledna 1950

o úmluvě mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojištění.

Úmluva mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojištění se závěrečným protokolem a s dodatkovým protokolem, podepsaná v Praze dne 1. dubna 1949, byla dne 8. února 1949 schválena vládou a dne 31. července 1949 byla ratifikována presidentem republiky.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Sofii dne 14. září 1949.

Tato úmluva nabude podle svého článku 23, účinnosti prvním dnem měsíce, jenž následuje po výměně ratifikačních listin, nabyla tedy účinnosti dne 1. října 1949.

České znění této úmluvy se závěrečným protokolem a dodatkovým protokolem se vyhlašuje v příloze k Sbírce zákonů.*)

Dr. Clementis v. r.

*) Na straně 1.

6.

Vyhláška ministerstva vnitra ze dne 26. ledna 1950,

kterou se opravuje tisková chyba ve vládním nařízení č. 275/1949 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání.

Ve vládním nařízení č. 275/1949 Sb. se opravuje tisková chyba, takže toto nařízení zní správně tak, jak je uvedeno v příloze.

Polák v. r.

Příloha k vyhlášce č. 6/1950 Sb.

Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1949

o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání.

Vláda republiky československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42, odst. 1 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

Čl. I.

Ustanovení § 1, odst. 1 a 2 a §§ 2 až 9 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1943, č. 14 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání, ve znění vyplývajícím z nynějšího právního stavu, platí přiměřeně do 31. prosince 1950.

Čl. II.

Úřady a orgány veřejné správy jsou povinny při provádění ustanovení uvedených v čl. I dbáti cílů a úkolů, které stanoví zákon o pětiletém plánu a předpisy vydané podle něho.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1950 a platí v českých zemích; provedou je všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r., též za ministra Dr. Clementise
Fierlinger v. r.
Dr. Ševčík v. r.
Dr. Dolanský v. r.
arm. gen. **Svoboda** v. r.
Dr. Gregor v. r.
Nosek v. r.
Kabeš v. r.
Dr. Nejedlý v. r.
Dr. Čepička v. r.
Kopecký v. r.
Kliment v. r.
Ďuriš v. r.
Krajčír v. r.
Petr v. r.
Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Neuman v. r.
Erban v. r.
Plojhar v. r.
Ing. Jankovcová v. r.
Dr. Šrobár v. r.

———

Administrace: Praha III, Tržiště č. 9. — Telefon 459-41 až 43. — Účet pošt. spoř. č. 3*2*2. — Roční předplatné Kčs 300.—. Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 28 dnů po vydání (zaplacení) reklamované částky (Sbírky). Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.705/IIIa 1939. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022. Tiskne Státní tiskárna v Praze.

Ročník 1950. 1

Příloha Sbírky zákonů republiky Československé

Příloha k částce 2. Vydaná dne 27. ledna 1950. Cena Kčs 3.40.

OBSAH:

Úmluva mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojištění.

Příloha vyhlášky ministra zahraničních věcí č 5/1950 Sb, o Úmluvě mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojištění.

Úmluva

mezi republikou československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojištění.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ!

JMÉNEM
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
LIDOVÉ
REPUBLIKY BULHARSKÉ
BYLA SJEDNÁNA
TATO ÚMLUVA
SE ZÁVĚREČNÝM A DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Úmluva

mezi republikou československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojištění.

PRESIDENT
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
s jedné strany a
PRESIDIUM
LIDOVÉ REPUBLIKY BULHARSKÉ
se strany druhé, vedeni přáním upraviti vzájemný styk v oboru sociálního pojištění v duchu úmluvy mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou o spolupráci

Спогодба

между Чехословашката Република и Народната Република България по обществените осигуровки.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА ЧЕХОСЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА
от една страна и
ПРЕЗИДИУМА
НА НАРОДНАТА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
от друга, в желанието си да уредят взаимните си отношения в областта на обществените осигуровки в духа на Спогодбата между Чехословашката Република и Народната

na poli sociální politiky a správy rozhodli se uzavříti k tomu cíli úmluvu a jmenovali k tomu své zmocněnce, kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

A. USTANOVENÍ VŠEOBECNÁ.

Článek 1.

(1) Oběma státy dosud zachovávaná zásada stejného nakládání s příslušníky druhého státu jako s vlastními státními příslušníky, pokud jde o právo na sociální pojištění, se touto smlouvou potvrzuje a bude nadále zachovávána ve všech odvětvích sociálního pojištění, která tu již jsou, jakož i v odvětvích, která budou teprve zřízena v jednom nebo ve druhém státě. Tato zásada platí i pro pojištění (zaopatření) pro případ nezaměstnanosti.

(2) Při provádění všech odvětví sociálního pojištění se použije — s výhradou ustanovení odst. 3 až 6 — právních předpisů státu, na jehož území se vykonává zaměstnání rozhodné pro pojištění.

(3) Na pojištění zaměstnanců diplomatických a konsulárních zastupitelstev a jiných úřadů veřejné správy (úřadů celních, pasových atd.) jednoho státu, které mají své sídlo v druhém státě, se použije právních předpisů vysílajícího státu, jsou-li tito zaměstnanci příslušníky tohoto státu. Totéž platí pro pojištění osob, které jsou ve službách zaměstnanců jmenovaných úřadů. Vyžádá-li si to však zaměstnavatel, platí pro nemocenské pojištění (pojištění pro případ nemoci a mateřství), případně pro jiná odvětví sociálního pojištění, právní předpisy státu přijímacího.

(4) Na pojištění zaměstnanců vyslaných podnikem (zaměstnavatelem), jenž má své sídlo (bydliště) v jednom státě, k přechodnému výkonu zaměstnání na území druhého státu, které netrvá nepřetržitě déle než šest měsíců, se použije právních předpisů toho státu, v němž má sídlo správa podniku, jíž tito zaměstnanci podléhají ve svých osobních věcech.

(5) Zaměstnanci podniků veřejné dopravy majících sídlo na území jednoho z obou států, jsou-li nepřetržitě zaměstnáni déle než šest

Република България за сътрудничество в полето на социалната политика и администрация, решиха на сключат за тази цел спогодба, като назначиха за това своите пълномощници, които, след размяна на пълномощията си, намериха ги за редовни и се споразумеха върху следното:

А. ОБЩИ РАЗПОРЕЖДАНИЯ.

Член 1.

(1) Спазваният до сега от двете държави принцип за еднакво третиране на гражданите на другата държава, както собствените граждани досежно обществените осигуровки, се потвърждава от тази спогодба и ще се спазва и за напред за всички видове обществени осигуровки, които вече съществуват, както и за всички видове, които в бъдаще ще бъдат въведени в едната или другата държава. Този принцип важи и за осигуровката при безработица.

(2) При провеждане на всички видове обществени осигуровки — с изключение на случаите, предвидени в ал. ал. 3—6 — ще се прилага законодателството на държавата, в чиято територия се упражнява занятието, подлежащо на осигуряване.

(3) За осигуряването на дипломатическите и консулски служители, както и на служителите в други обществено административни учреждения (митнически, паспортни власти и др.) на едната държава, които имат седалището си в другата държава, се прилага законодателството на държавата изпращач, ако тези служители са граждани на тази държава. Същото важи и за осигуряването на лицата, които са на служба у служителите на изброените учреждения. Ако, обаче, работодателят пожелае, законодателството на държавата приемник важи за болничните осигуровки (болест и майчинство), евентуално и за други видове обществени осигуровки.

(4) За осигуряването но служащите, изпратени от предприятие (работодател), което има седалище (местожителство) в едната държава, на временна работа в територията на другата държава, която работа не трае непрекъснато повече от шест месеца, се прилага законодателството на държавата, в която се намира седалището на предприятието, към което се числят тези служащи.

(5) Служащите в предприятията за обществен превоз, които имат своето седалище в територията на една от двете държави,

měsíců na území druhého státu, jsou pojištěni podle právních předpisů toho státu, na jehož území mají své trvalé bydliště.

(6) Nejvyšší správní úřady obou států mohou vzájemnou dohodou sjednati jiné výjimky nebo též smluviti, že výjimky uvedené v odst. 3 až 5 nebudou zachovávány buď vůbec nebo v určitých případech.

(7) Použití právních předpisů jednoho státu podle odst. 2 až 6 má za následek, že pro provádění sociálního pojištění jsou příslušni nositelé a soudy sociálního pojištění, jakož i správní úřady tohoto státu.

(8) Nastane-li u osob, na které se vztahují odst. 4 až 6, potřeba léčebné péče v době jejich pobytu na území druhého státu, poskytne nositel nemocenského pojištění tohoto státu příslušný podle místa pobytu uvedeným osobám léčebnou péči; výlohy hradí zavázaný nositel nemocenského pojištění prvého státu podle sazeb, jichž používá nositel nemocenského pojištění, který poskytl léčebnou péči, pro své vlastní pojištěnce (čl. 11, odst. 1).

Článek 2.

(1) Vzejde-li mezi nositeli či soudy sociálního pojištění nebo mezi správními úřady obou států spor o to, zda se má použíti práva jednoho nebo druhého státu, poskytne se — pokud nebude rozhodnuto podle čl. 22 — vhodná prozatímní péče.

(2) K poskytnutí zmíněné péče jsou povoláni v tomto pořadí:

a) nositel pojištění, který v době vzniku pojistného případu skutečně prováděl pojištění,

b) nositel pojištění, u něhož byl nejprve ohlášen nárok ze sporného pojistného poměru.

(3) Byla-li potřebná prozatímní péče odepřena nebo poskytnuta v nedostatečné míře, uloží na podanou stížnost dozorčí úřad nositeli pojištění, aby poskytl prozatímní péči, a stanoví výměru dávek.

(4) Nositel pojištění uznaný posléze za příslušného, nahradí nositeli pojištění, jenž po-

ако те работят непрекъснато повече от шест месеца в територията на другата държава, се осигуряват според законодателството на тази държава, в чиято територия те имат постоянното си местожителство.

(6) Върховните административни органи на двете държави могат по взаимно съгласие да уговорят и други изключения или да се споразумеят, че изключенията в ал. 3 до 5 няма да бъдат спазвани изобщо или само в известни случаи.

(7) Прилагането на законодателството на едната държава, съгласно ал. 2 до 6, означава, че за провеждането на обществените осигуровки са компетентни осигурителите и съдилищата по обществените осигуровки, както и административните органи на тази държава.

(8) Ако лицата, до които се отнасят ал. 4 до 6 имат нужда от здравни грижи през време на пребиваването си в територията на другата държава, то тези грижи за посочените лица полага осигурителя в тази държава според местото на пребиваването; разходите се заплащат от задължения осигурител по болничната осигуровка на първата държава, според тарифите, които прилага положилият здравните грижи осигурител за своите осигурени (чл. 11, ал. 1.).

Член 2.

(1) Ако между осигурителите или между съдилищата по обществените осигуровки или между административните органи на двете държави възникне спор, дали трябва да се приложи законодателството на едната или на другата държава, полагат се — ако не се вземе решение съгласно чл. 22 — подходящи временни грижи.

(2) Тези грижи се полагат както следва:

а) от осигурителя, който фактически е извършил осигуряването в момента на сбъдване на осигурителния случай;

б) от осигурителя, пред когото най-напред е била предявена претенция върху спорното осигуряване.

(3) Ако необходимите временни грижи са били отказани или положени в недостатъчен размер, контролните органи на осигурителите, въз основа на подаденето оплакване, нареждат даването на временни грижи и определят размера на обезщетението.

(4) Осигурителят, признат в последствие за задължен по осигуровката, заплаща на

skytl prozatímní péči, náklady tím vzešlé, nejvýše však do částky (hodnoty dávek), k jejímuž poskytnutí je sám podle předpisů pro něj platných zavázán, a započítá oprávněnému peněžité částky, poskytnuté z důvodu prozatímní péče, do dávek, které má poskytovati.

Článek 3.

(1) Co do dávek ze sociálního pojištění kladou se příslušníci druhého státu na roveň vlastním státním příslušníkům, pokud v této úmluvě není nebo vzájemnou dohodou mezi nejvyššími správními úřady nebude stanoveno jinak.

(2) Je-li pobyt na území jednoho z obou států podmínkou pro poskytování dávek peněžitých nebo léčebných (včetně therapeutických, orthopedických a jiných pomůcek) z pojištění tohoto státu, považuje se, nestanoví-li tato úmluva jinak, pobyt na území druhého státu za pobyt na území státu, jehož nositel pojištění je povinen poskytovati dávky.

(3) Občanům jednoho z obou států, bydlícím na území státu třetího, vyplácejí se dávky ve stejném rozsahu jako vlastním občanům státu, jehož nositel pojištění je povinen poskytovati dávky.

(4) Nároky ze sociálního pojištění jednoho státu, náležející příslušníkům tohoto státu na základě dob zaměstnání a dob jim na roveň postavených, strávených na území třetího státu, nebo na základě pracovních úrazů (nemocí z povolání), utrpěných na území třetího státu, nenáležejí příslušníkům státu druhého.

Článek 4.

Právních předpisů jednoho státu, podle nichž se dávka snižuje nebo odpočívá, pokud má příjemce dávky nárok na jinou dávku ze sociálního pojištění nebo pokud je zaměstnán způsobem zakládajícím pojistnou povinnost, se použije i tehdy, jde-li o nárok ze sociálního pojištění druhého státu nebo o zaměstnání na území druhého státu.

осигурителя, който е положил временните грижи, разходите, свързани с това, най-много обаче, до размер (стойност на обезщетението), който той сам е длъжен да дава, съгласно наредбите валидни за него, като приспадне на правоимащия паричните суми, дадени му под форма на временни грижи от обезщетението, което той следва да му дава.

Член 3.

(1) Относно размера на обезщетението по обществените осигуровки, гражданите на другата държава се приравняват към собствените граждани, доколкото в тази спогодба или след взаимно споразумение между върховните административни органи не се определя другояче.

(2) Ако пребиването в територията на едната от двете държави е условие за даването на парична или медицинска помощ (включително терапевтични, ортопедични и др. пособия) от осигуровките на тази държава, ако в тази спогодба не е определено друго, пребиваването в територията на другата държава се смята за пребиваване в територията на държавата, чийто осигурител е длъжен да дава обезщетения.

(3) На гражданите на едната от двете държави, които живеят в територията на трета държава, се изплаща обезщетение в същия размер, както на собствените граждани на държавата, чийто осигурител е длъжен да дава обезщетения.

(4) Правата, произтичащи от обществените осигуровки на едната държава, които принадлежат на гражданите на тази държава въз основа времето, през което те са работили или времето, приравнено към него прекарано в територията на трета държава, или въз основа на злополука при изпълнение на службата (болест във връзка с професията), станала в територията на трета държава, не се отнася до гражданите на другата държава.

Член 4.

Законодателството на едната държава, според което обезщетението се намалява или се спира, докато получателят на обезщетението има право на такова от обществените осигуровки или е на работа, подлежаща на задължително осигуряване, се прилага и тогава, когато се касае за право от обществените осигуровки на другата държава или за занятие в територията на другата държава.

Článek 5.

(1) Nositelé pojištění obou států zprošťují se svých peněžitých závazků v měně svého státu podle předpisů o platebním styku mezi oběma státy.

(2) Nejvyšší správní úřady obou států mohou zvláštní dohodou v rámci obecných předpisů o platebním styku určiti způsob výplaty dávek, náležejících oprávněným z jednoho státu, kteří bydlí ve státě druhém.

(3) Nejvyšší správní úřady obou států mohou stanoviti vzájemnou dohodou, že nositel pojištění jednoho státu je oprávněn za souhlasu nositele pojištění druhého státu převzíti závazek tohoto nositele pojištění k poskytování dávek, odevzdá-li mu tento nositel příslušný úhradový kapitál. Dávka bude nadále poskytována podle předpisů platných pro přejímajícího nositele pojištění, ve výši, která odpovídá jeho početním podkladům a odevzdanému úhradovému kapitálu.

Článek 6.

Konsulům anebo diplomatickým zástupcům obou států přísluší právo, aby zastupovali (osobně nebo osobou jimi zmocněnou) občany svého státu v oboru sociálního pojištění před nositeli a soudy sociálního pojištění, jakož i před správními úřady druhého státu.

Článek 7.

(1) Návrhy, žaloby a opravné prostředky, které musí býti podány v určité lhůtě nositelům či soudům sociálního pojištění nebo správním úřadům jednoho z obou států, budou pokládány za včas podané, jestliže došly v předepsané lhůtě u nositele či soudu sociálního pojištění nebo u správního úřadu druhého státu. V těchto případech dlužno podání neprodleně zaslati buď nejvyššímu správnímu úřadu, nebo přímo příslušnému nositeli pojištění, soudu či správnímu úřadu druhého státu.

Член 5.

(1) Осигурителите в двете държави уреждат, своите парични задължения във валутата на своята държава, според наредбите за платежните отношения между двете държави.

(2) Върховните административни органи на двете държави могат със специална спогодба в рамките на общите наредби за платежните отношения да определят начина на изплащането на обезщетенията полагащи се на правоимеющите от едната държава, които живеят в другата държава.

(3) Върховните административни органи на двете държави могат да решат по взаимно съгласие, щото осигурителят в едната държава да има право, със съгласието на осигурителя в другата държава, да поеме задълженията на този осигурител за изплащането на обезщетенията, ако последният му предостави съответна сума, необходима за изплащането им. Обезщетението ще се изплаща, според наредбите, валидни за осигурителя приемник, в размер, който отговаря на неговите сметни основи и на предоставената му сума за изплащане.

Член 6.

Дава се право на консулите и на дипломатическите представители на двете държави да представляват (лично или чрез упълномощено от тях лице) гражданите на своята държава в областта на обществените осигуровки пред осигурителите и съдилищата по обществените осигуровки, както и пред административните органи на другата държава.

Член 7.

(1) Молбите, исковите молби и жалбите, които следва да бъдат подадени в определен срок пред осигурителите или пред съдилищата по обществените осигуровки или пред административните органи на една от двете държави, се смятат за подадени на време, ако постъпят в определения срок у осигурителите или съдилищата по обществените осигуровки или у административните органи на другата държава. В тези случаи книжата трябва незабавно да се изпратят било на върховните административни органи, било направо на съответния осигурител, съд или административен орган на другата държава.

(2) Doklady, potvrzení a jiné spisy, podávané podle této úmluvy, není třeba ověřovati úřady diplomatickými nebo konsulárními.

(3) Předpisy o osvobozeních nebo úlevách kolkových či poplatkových, týkající se provádění vlastního sociálního pojištění v jednom státě, platí stejně i při provádění sociálního pojištění druhého státu.

Článek 8.

(1) Styk nositelů a soudů sociálního pojištění, jakož i správních úřadů obou států při provádění této úmluvy děje se přímo.

(2) Nositelé a soudy sociálního pojištění, jakož i správní úřady obou států poskytnou si v oboru sociálního pojištění vzájemnou pomoc v témž rozsahu, jako by šlo o provádění vlastního sociálního pojištění.

(3) Pohledávky nositelů sociálního pojištění jednoho státu z nedoplatků na pojistném požívají v exekučním, konkursním a vyrovnacím řízení ve státě druhém týchž přednostních práv jako příslušné pohledávky nositelů pojištění druhého státu.

Článek 9.

Příspěvky zaplacené nositeli sociálního pojištění jednoho státu, jež měly býti zaplaceny u nositele pojištění státu druhého, poukáží se příslušnému nositeli sociálního pojištění. Tyto příspěvky budou považovány za zaplacené příslušnému nositeli druhého státu dnem, kterým byly vplaceny nositeli pojištění státu prvého.

B. USTANOVENÍ PODROBNÁ.

I. Nemocenské pojištění (pojištění pro případ nemoci a mateřství).

Článek 10.

Přejde-li pojištěnec z nemocenského pojištění (pojištění pro případ nemoci a mateřství) jednoho státu do pojištění stejného druhu státu druhého, započítá nositel pojištění druhého státu do doby potřebné pro nárok na dávky dobu pojištění strávenou u nositele pojištění státu prvého.

(1) Документите, удостоверенията и другите книжа, подавани съгласно тази спогодба, не подлежат на заверка от дипломатическите или консулски органи.

(3) Наредбите за пълното или частично освобождение от герб или такси, отнасящи се до прилагането на собствените обществени осигуровки в едната държава, са валидни също така и при прилагането на обществените осигуровки в другата държава.

Член 8.

(1) При прилагането на тази спогодба осигурителите и съдилищата по обществените осигуровки, както и административните органи на двете държави, влизат в преки връзки.

(2) Осигурителите и съдилищата по обществените осигуровки и административните органи на двете държави си оказват в областта на обществените осигуровки такава взаимна помощ, каточели се касае за прилагането на собствените обществени осигуровки.

(3) Вземанията на осигурителите в едната държава произлизащи от неизплатени осигуровки имат същото предимство в другата държава при принудителното, конкурсното и конкордатното изпълнение, както съответните вземания на осигурителите в другата държава.

Член 9.

Вноските, платени на осигурителя на едната държава, които е следвало да бъдат платени на осигурителя на другата държава, се превеждат на съответния осигурител. Тези вноски се смятат за внесени на съответния осигурител на другата държава, в деня, в който те са заплатени на осигурителя в първата държава.

Б. ПОДРОБНИ РАЗПОРЕДБИ.

I. Болнични осигуровки (осигуровки за случай на болест и майчинство).

Член 10.

Когато осигуреният за болнични осигуровки (осигуровка за случай на болест и майчинство) в едната държава премине в осигуровка в същия вид в другата държава, осигурителят на втората държава прибавя към времето необходимо за придобиване право на обезщетение и времето, прекарано при осигурителя в първата държава.

Článek 11.

(1) Nositel pojištění jednoho státu, který je povinen poskytovati dávky oprávněným osobám bydlícím na území státu druhého, poskytuje tyto dávky (peněžité i věcné) prostřednictvím dožádaného nositele pojištění státu druhého. Věcné dávky poskytne dožádaný nositel pojištění podle svých předpisů, pokud není v dožádání určeno jinak. Nezbytnou léčebnou péči poskytne příslušný nositel pojištění druhého státu i bez dožádání. Dožádanému nositeli pojištění se nahradí skutečně vzešlé výlohy; pro náhradu nákladů na věcné dávky platí přitom sazby, jichž používá dožádaný nositel pojištění pro své vlastní pojištěnce a jejich oprávněné rodinné příslušníky.

(2) Se svolením nejvyšších správních úřadů mohou nositelé pojištění sjednati podrobnosti a případně ujednati, že náklady na dávky pro rodinné příslušníky budou hrazeny paušálními částkami.

Článek 12.

(1) Ustanovení čl. 11 platí obdobně i pro poskytování léčebné péče osobám, požívajícím ze sociálního pojištění jednoho státu důchodu (pense) nebo opakující se peněžité dávky pro poškození nebo usmrcení podnikovým úrazem (nemocí z povolání), které bydlí na území státu druhého, pokud se podle zákonodárství prvního státu poskytuje léčebná péče důchodcům a jejich rodinným příslušníkům. Se svolením nejvyšších správních úřadů mohou nositelé pojištění sjednati podrobnosti a případně ujednati, že náklady na léčebnou péči budou hrazeny paušálními částkami.

(2) Poskytují-li nositelé pojištění obou států důchody podle ustanovení čl. 13, odst. 2 (dílčí důchody), jdou náklady léčebné péče o důchodce a jejich rodinné příslušníky k tíži příslušného nositele pojištění státu pobytu oprávněného.

II. Důchodové (pensijní) pojištění.

Článek 13.

(1) U osob, jež byly pojištěny postupně v obou státech v důchodovém (pensijním) po-

Член 11.

(1) Осигурителят на едната държава, който е длъжен да изплаща обезщетението на правоимащи лица, които живеят в територията на другата държава, дава тези обезщетения парични и в натура чрез замоления осигурител на другата държава. Обезщетенията в натура дава замоленият осигурител според своите наредби, ако в поръката не е казано друго. Необходимата медицинска помощ осигурителят на другата държава дава и без да бъде замолен за това. На замоления осигурител се изплащат действително извършените разходи; за изплащането на обезщетенията в натура в случая важат тарифите, които замоленият осигурител прилага за своите осигурени и за правоимащите членове на тяхните семейства.

(2) Със съгласието на върховните административни органи осигурителите могат да уговарят подробностите и евентуално да се споразумеят, щото разходите по обезщетенията на членовете на семействата да бъдат уреждани с еднократни суми.

Член 12.

(1) Разпоредбите на член 11 важат съответно и при даване медицинска помощ на лицата, получаващи пенсия от обществените осигуровки на едната държава или получаващи периодични парични обезщетения за повреда или смърт при злополука при предприятието (професионална болест), които живеят в територията на другата държава, ако според законодателството на първата държава се дава медицинска помощ на тези лица и на членовете на семействата им. Със съгласието на върховните административни органи, осигурителите могат да уговарят подробностите и евентуално да се споразумеят, че разходите за медицинска помощ да бъдат уреждани с еднократни суми.

(2) Когато осигурителите на двете държави изплащат пенсии съгласно чл. 13, ал. 2 (частични пенсии), разходите по здравните грижи, положени за получателите на тези пенсии и членовете на семействата им са в тяжест на съответния осигурител на държавата, по местопребиваването.

II. Осигуровки за пенсии.

Член 13.

(1) За лицата, които са били осигурени за пенсии последователно в двете държави,

jištění, sečtou se doby pojištění (doby příspěvkové), dokonané v obou státech, při výpočtu nejkratší doby pojištění (doby příspěvkové) potřebné pro nárok na pojistnou dávku nebo pro přípustnost dobrovolného pokračování v pojištění. Dobám pojištění (dobám příspěvkovým) se kladou na roveň jiné doby, které jsou podle předpisu smluvního státu, ve kterém byly stráveny, započitatelné do nejkratší doby pojištění nutné pro nárok na pojistnou dávku. Kryjí-li se doby pojištění (doby příspěvkové) a doby jim na roveň kladené v obou státech, počítají se jen jednou. Doby získané na podkladě téhož způsobu zaměstnání v obou státech se sečtou, je-li určité trvání takového zaměstnání podmínkou přiznání důchodu nebo zvláštních výhod.

(2) Nastane-li pojistný případ, poskytují nositelé pojištění obou států důchod, na nějž je nárok podle vnitrostátních předpisů, přihlížejíce k odstavci 1 tohoto článku. Pro vyměření důchodu vezmou se za základ vnitrostátní doby pojištění (doby příspěvkové) a jiné doby, podle vnitrostátních předpisů jim při vyměřování důchodu na roveň postavené. Ze základní částky platí se však jen díl, který odpovídá poměru vnitrostátních dob k úhrnu dob v obou státech, vzatých za základ pro vyměření důchodu. Stejně jako základní částka dělí se i jiné části dávek, poskytované v obou státech, jejichž výměra nezávisí na délce pojištěné doby.

(3) Ke krácení podle předchozích ustanovení nedojde, nebylo-li získáno v jednom z obou států aspoň 12 měsíců (52 týdnů) pojištění měsíců-týdnů-příspěvkových; v takovém případě není nároku proti nositeli pojištění tohoto státu.

(4) Jestliže osoba postižená pracovním úrazem nebo nemocí z povolání nedokonala ani s přihlédnutím k ustanovení odstavce 1 nejkratší dobu nutnou pro nárok na pojistnou dávku v žádném z obou států, přísluší důchod jen od nositele pojištění, u něhož byla postižená osoba pojištěna v době vzniku pojistného případu.

(5) Na jednorázové dávky se ustanovení tohoto článku nevztahují.

времетраенето на осигуровката (времето на вноските) и в двете държави се събира при изчислението на минималното изтекло време (времето на вноските), необходимо за добиване право на обезщетение или правото на доброволно продължаване на осигуровката. Към изтеклото време (времето на вноските) се приравнява и всяко друго време, което според наредбите на договарящата държава, в която то е прекарало, следва да се включи в минималното изтекло време необходимо за добиване правото на обезщетение. Когато прекараното време (времето на вноските) и приравненото такова съвпадат в двете държави, то те се пресмятат само веднаж. Времето получено по този начин на работене, обаче, се събира, ако определено времетраене на такава работа е условие за признаване на пенсия или на специални облаги.

(2) Когато настъпи осигурителният случай осигурителите на двете държави дават следващата се пенсия, според вътрешно-държавните наредби, имайки предвид ал. 1 на този член. За определяне размера на пенсията се взема за основа прекараното осигурено време в държавата (времето на вноските) и останалото време, което според вътрешно-държавните наредби се приравнява към него досежно размерът на пенсията. От основната сума се плаща обаче, само оная част, която отговаря на съотношението на прекараното осигурено време в държавата към сбора от време в двете държави, взето за основа при определяне размера на пенсията. Подобно на основната сума се разделят и другите части на обезщетението, давано в двете държави, чийто размер не зависи от продължителността на времеосигуряването.

(3) Намаляването, според преходните разпоредби, няма да се приложи, ако не са изтекли поне 12 месеца (52 седмици) осигурено време (месеци-седмици на вноските); в този случай не се пораждат претенции срещу осигурителя на тази държава.

(4) Ако лицето претърпяло трудова злополука или заболяло от професионална болест няма, дори като се вземе предвид ал. 1, навършено минималното време, необходимо за добиване право на обещетение в нито една от двете държави, има право на такова само от осигурителя, при когото пострадалото лице е било осигурено в момента, когато е настъпил осигурителния случай.

(5) Разпоредбите на този член не се отнасят до еднократните обезщетения.

(6) Rozhodnutí nositele pojištění jednoho státu, že zde je invalidita všeobecná nebo invalidita z povolání, je závazné pro nositele pojištění státu druhého, shodují-li se věcně pojmy invalidity v obou státech.

(7) Ukáže-li se to potřebným, dohodnou se nejvyšší správní úřady obou států na způsobu provádění tohoto článku.

Článek 14.

Jestliže osoba pojištěná v jednom státě přesídlí na území státu druhého, může dobrovolně pokračovati — nepodléhá-li povinnému pojištění — buď v posledním pojištění, nebo v obdobném pojišťovacím odvětví státu druhého.

Článek 15.

Pokud jsou splněny podmínky nároku na důchod pouze v jednom státě, náleží důchod

a) podle vnitrostátních předpisů, jsou-li podmínky nároku splněny bez zřetele k ustanovení čl. 13, odst. 1,

b) ve zkrácené výměře podle ustanovení čl. 13, odst. 2, jsou-li podmínky nároku splněny toliko s přihlédnutím k ustanovení čl. 13, odst. 1.

Článek 16.

Návrh na přiznání dávky podle této úmluvy může býti podán u kteréhokoliv nositele pojištění, u něhož žadatel byl pojištěn. Nositel pojištění, u něhož návrh byl podán, vyrozumí ostatní nositele pojištění, kteří jsou v návrhu uvedeni. Jde-li o použití ustanovení čl. 13, odst. 6 rozhoduje o invaliditě nositel pojištění, příslušný podle trvalého bydliště žadatelova v den podání žádosti.

Článek 17.

(1) K ustanovením úmluvy, uzavřené jedním z obou států se státem třetím v oboru upraveném v čl. 13 této úmluvy, bude přihlíženo při provádění čl. 13 jako k vnitrostátním předpisům státu prvního, jsou-li v uvedených ustanoveních úmluvy státní příslušníci druhého státu postaveni na roveň příslušníkům státu prvního.

(6) Решението на осигурителя в едната държава, че в даден случай се касае за обща инвалидност или инвалидност, придобита във връзка с работата, е задължително за осигурителя на другата държава, ако понятието инвалидност по същество се схожда в двете държави.

(7) Ако е необходимо, върховните административни органи на двете държави ще се споразумеят за начина, по който ще се прилага този член.

Член 14.

Ако лице осигурено в едната държава се премести в територията на другата държава, може да продължава доброволно — ако не подлежи на задължително осигуряване — било в същата осигуровка, било в подобна такава в другата държава.

Член 15.

Когато са изпълнени условията за добиване право на пенсия само в едната държава, пенсията се дава:

а) според вътрешно-държавните наредби, ако условията за добиване на правото са налице, без оглед на разпоредбите на чл. 13, ал. 1;

б) в намален размер според разпоредбите на чл. 13, ал. 2, ако условията за добиване на правото са налице само с оглед разпоредбите на чл. 13, ал. 1.

Член 16.

Молбата за даване обезщетение съгласно тази спогодба може да бъде подадена на който и да е осигурител при когото молителя е бил осигурен. Осигурителят, комуто е била подадена молбата, уведомява останалите осигурители, посочени в молбата. Когато се касае за прилагането разпоредбите на чл. 13, ал. 6 за инвалидността се произнася съответния осигурител, който е компетентен, според постоянното местожителство на молителя в дена на подаване молбата.

Член 17.

(1) Към разпоредбите на спогодба, която една от двете държави е сключила с трета държава, относно материята на чл. 13 от тази спогодба, ще се имат предвид при прилагането на чл. 13 като вътрешно-държавни наредби на първата държава, ако в посочените разпоредби на спогодбата гражданите на втората държава се третират наравно с гражданите на първата държава.

(2) Jestliže jeden z obou smluvních států přihlíží podle svých vnitrostátních předpisů k dobám pojištění (dobám příspěvkovým) a dobám jim na roveň postaveným, které jeho občané strávili na území třetího státu, jako k dobám stráveným na vlastním území, bude i druhý smluvní stát při použití ustanovení čl. 13 tyto doby klásti na roveň dobám stráveným na území prvního státu.

III. Pojištění (zaopatření) pro případ nezaměstnanosti.

Článek 18.

Dávky z pojištění (zaopatření) pro případ nezaměstnanosti jednoho státu se poskytují příslušníkům druhého státu jen, pokud bydlí na území prvního státu.

C. USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ.

Článek 19.

(1) Ustanovení této úmluvy platí ode dne její účinnosti i pro dřívější pojistné případy. Řízení může býti zahájeno z moci úřední, musí však býti zahájeno, žádá-li o to oprávněná osoba nebo zúčastněný nositel pojištění druhého státu. Ustanovení čl. 4 a čl. 13 až 18 neplatí, byl-li důchod pravoplatně přiznán v obou státech již před účinností úmluvy.

(2) Dávky příslušející podle této úmluvy se neposkytují za dobu před její účinností. Byl-li dosud poskytovaný důchod vyšší než důchod příslušející podle této úmluvy, není příjemce povinen vrátiti rozdíl.

(3) Při použití předpisů této úmluvy se přihlíží i k dobám pojištěným (náhradním), které byly získány před její účinností.

Článek 20.

(1) V každém z obou států budou vydány samostatně předpisy o provedení této úmluvy. Takové předpisy budou sděleny Nejvyššímu správnímu úřadu druhého státu

(2) Ако едната от двете договорящи държави признава според своите вътрешнодържавни наредби изтеклото време (времето на вноските) и приравненото към него време, което нейните граждани са прекарали в територията на трета държава, като време прекарано в собствена територия, то и другата договоряща държава при прилагането разпоредбите на чл. 13 ще приравни това време към времето прекарано в територията на първата държава.

III. Осигуровка в случай на безработица.

Член 18.

Обезщетенията от осигуровката в случай на безработица на едната държава се дават на гражданите на другата държава само тогава, когато те живеят в територията на първата държава.

В. ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ.

Член 19.

(1) Разпоредбите на тази спогодба важат от день на влизането ѝ в сила и за по-раншните осигурителни случаи. Производството може да бъде започнато по административен ред, но то трябва да бъде започнато, ако го поиска правоимащото лице или участвующия осигурител на другата държава. Разпоредбите на член 4 и чл. чл. 13 и 18 не се прилагат, ако пенсията е надлежно призната в двете държави преди влизането на тази спогодба в сила.

(2) Обезщетенията, предвидени в тази спогодба не се изплащат за времето преди влизането ѝ в сила. Ако даваната до сега пенсия е по-голяма от пенсията, следваща се по тази спогодба, получателят не е длъжен да върне разликата.

(3) При прилагането на разпоредбите на тази спогодба се взема предвид и времето на осигуровката (приравненото време), което е било признато преди влизането на спогодбата в сила.

Член 20.

(1) Във всяка една от двете държави ще бъдат издадени отделни наредби за прилагането на тази спогодба. Тези наредби ще бъдат съобщени на Върховния административен орган на другата държава.

(2) Nejvyšší správní úřady obou států budou si navzájem neprodleně sdělovati změny nastalé ve vnitrostátním zákonodárství v oboru sociálního pojištění.

Článek 21.

Nejvyšším správním úřadem ve smyslu této úmluvy jest v republice Československé ministerstvo sociální péče, v Lidové republice Bulharské ministerstvo práce a sociální péče.

Článek 22.

(1) Nastanou-li obtíže při provádění této úmluvy pro nepředvídané okolnosti, včetně změn zákonných předpisů, dohodnou se nejvyšší správní úřady o způsobu použití ustanovení této úmluvy.

(2) Spory, jež nastanou při provádění této úmluvy nebo případných dodatkových dohod podle předchozího odstavce, urovnají nejvyšší správní úřady obou států ve vzájemné dohodě.

Článek 23.

(1) Úmluva bude ratifikována v době co nejkratší. Pro provedení ratifikací budou bez odkladu v Sofii vyměněny ratifikační listiny. Úmluva nabude účinnosti prvním dnem měsíce, jenž následuje po výměně ratifikačních listin.

(2) Každý z obou států může vypověděti tuto úmluvu ke konci kalendářního roku aspoň šest měsíců předem.

(3) Dojde-li k výpovědi této úmluvy, budou nositelé pojištění zavázáni vypláceti nadále důchody, přiznané na jejím podkladě v pojistných případech, nastalých za její účinnosti. Práva získaná podle čl. 13 této úmluvy ke dni, kdy její platnost skončila, nezanikají zrušením úmluvy a účinkují dále podle vnitrostátních předpisů.

(2) Върховните административни органи на двете държави ще си съобщават взаимно и незабавно всички промени настъпили във вътрешното им законодателство в областта на обществените осигуровки.

Член 21.

Върховен административен орган по смисъла на тази спогодба в Чехословашката Република е Министерството на социалните грижи, а в Народната Република България — Министерството на труда и социалните грижи.

Член 22.

(1) Ако се срещнат трудности при провеждането на тази спогодба, поради непредвидени обстоятелства, включително промените в законодателството, върховните административни органи ще се споразумеят за начина на прилагането на разпоредбите на тази спогодба.

(2) Споровете, възникнали при провеждане на тази спогодба или по евентуалните допълнителни спогодби, съгласно преходната алинея се уреждат от върховните административни органи на двете държави по взаимно съгласие.

Член 23.

(1) Спогодбата ще бъде ратифицирана във възможно най-къс срок. Ратификационните инструменти ще бъдат разменени в град София незабавно след ратифицирането. Спогодбата влиза в сила в първия ден на месеца, който следва след размяната на ратификационните инструменти.

(2) Всяка от договорящите държави може да денонсира тази спогодба към края на календарната година, но с предизвестие поне шест месеци предварително.

(3) Ако се стигне до денонсиране на тази спогодба, осигурителите се дължни да продължават изплащането на обезщетенията, признати въз основа на тази спогодба в осигурителните случаи, настъпили през времето, когато тя е била в сила. Правата, придобити съгласно чл. 13 на тази спогодба до деня в който спогодбата престане да бъде в сила, не се анулират с денонсирането на спогодбата, а продължават да съществуват съгласно вътрешно-държавните наредби.

Sepsáno ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém i bulharském; obě znění jsou považována za autentická.

Čemuž na svědomí zmocněnci tuto úmluvu podepsali a opatřili svými pečetěmi.

Dáno v Praze dne 1. dubna 1949.

Za
Československou republiku:

E. ERBAN

L. S.

Za
Lidovou republiku Bulharskou:

Dr N. NIKOLAJEV

L. S.

Спогодбата е съставена в два екземпляра, един на български и един на чехски език; двата текста се смятат за автентични.

Тази спогодба е подписана от пълномощниците и подпечатана с техни печати.

Подписано в град Прага, на 1. април 1949 година.

За
Чехословашката Република:

Е. ЕРБАН

За
Народната Република България:

Д-р Н. НИКОЛАЕВ

Závěrečný protokol.

Při podpisu úmluvy mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojištění shodly se obě smluvní strany na tomto:

I.

K článku 1, odstavci 5.

Přikáže-li podnik veřejné dopravy jednoho státu svého zaměstnance, jenž jest příslušníkem tohoto státu, k výkonu zaměstnání na území státu druhého, nepovažuje se pobyt na území druhého státu za trvalé bydliště, i když trvá déle šesti měsíců. Pro tyto případy doporučuje se uzavříti zvláštní dohodu podle ustanovení čl. 1, odst. 6, pokud jde o nemocenské pojištění (pojištění v nemoci a mateřství).

II.

K článku 3.

1. Ustanovení odstavce 1, článku 3 se nevztahuje na výhody zaručené vlastním státním občanům vzhledem k tomu, že v souvislosti s druhou světovou válkou byli omezeni na osobní svobodě nebo se zúčastnili boje za osvobození vlasti.

2. Za území jednoho z obou států se považuje území, na kterém v době, kdy tato úmluva nabude účinnosti, platí předpisy o sociálním pojištění toho kterého státu. Doby strávené před 1. květnem 1945 příslušníky kteréhokoliv z obou států na území odstoupeném jedním smluvním státem státu třetímu považují se za doby strávené na území toho kterého smluvního státu.

III.

K článku 13 a 19.

Ustanovení článku 13 a článku 19 úmluvy nebude použito

a) na státní příslušníky Německé říše,

b) na státní příslušníky republiky Rakouské, kteří nebyli rakouskými státními občany v den 12. března 1938,

c) na osoby národnosti německé, které pozbyly státního občanství československého nebo bulharského a v den podpisu úmluvy nebydlí na území žádného z obou států.

Заключителен протокол.

При подписването на спогодбата между Чехословашката Република и Народната Република България за обществените осигуровки, двете договарящи страни се споразумяха за следното:

I.

Към чл. 1, ал. 5.

Ако едно предприятие за обществен превоз на едната държава изпрати свой служащ, който е гражданин на тази държава, да изпълнява занятието си в територията на другата държава, пребиваването му в територията на другата държава не се счита за постоянно местожителство и когато то трае повече от 6 месеца. За тези случаи се препоръчва да се сключва специална спогодба според разпореждането на чл. 1, ал. 6 относно болничната осигуровка (осигуровка за болест и майчинство).

II.

Към чл. 3.

1. Разпорежданията на ал. 1, чл. 3 не се отнасят до облагите гарантирани на собствените граждани във връзка с това, че в Втората световна война те са били ограничени в личната си свобода или са взели участие в народно-освободителните борби.

2. Под територия на едната държава се разбира територията, за която при влизането на тази спогодба в сила важат наредбите за обществените осигуровки за тази държава. Времето, прекарано преди 1. май 1945 година от гражданите на която и да било от двете държави, на територия отстъпена от едната от договарящите държави на трета държава, се счита за време прекарано на територията на въпросната договаряща страна.

III.

Към чл. чл. 13 и 19.

Разпорежденията на чл. чл. 13 и 19 от тази спогодба не се прилагат:

а) за гражданите на Германския Райх;

б) за гражданите на Австрийската република, които не са били австрийски граждани към 12. март 1938 година;

в) за лицата от немска народност, които са изгубили българското си или чехословашкото си гражданство и в деня на подписването на тази спогодба не живеят в територията на никоя от двете държави.

IV.

Při provádění úmluvy se nepokládají za součást soustavy sociálního pojištění ani rodinné přídavky, pokud nejsou poskytovány jako zvýšení dochodů ze sociálního pojištění, ani dávky (podpory), které se poskytují osobám, u nichž nejsou splněny podmínky nápadu dávky z jejich pojištění a pozůstalým po takových osobách.

Tento závěrečný protokol tvoří nedílnou součást úmluvy o sociálním pojištění mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou a byl sepsán ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém i bulharském; obě znění jsou považována za autentická.

Dáno v Praze dne 1. dubna 1949.

E. ERBAN

Dr N. NIKOLAJEV

IV.

При прилагането на спогодбата не се смятат за част от обществено-осигурителната система нито семейните добавки, ако те не се дават като увеличение на пенсиите от обществените осигуровки, нито обезщетенията (помощи), които се дават на лицата, за които не са изпълнени условията за пораждане на обезщетенията от тяхните осигуровки, както и на наследниците на тези лица.

Този заключителен протокол съставлява неразделна част от спогодбата за обществените осигуровки между Чехословашката Република и Народната Република България и е съставен в два екземпляра — един на български и един на чехски език; и двата текста са автентични.

Град Прага, 1. април, 1949 година.

Е. ЕРБАН

Д-р Н. НИКОЛАЕВ

Dodatkový protokol.

Při podpisu úmluvy mezi republikou československou a Lidovou republikou Bulharskou o sociálním pojištění shodly se obě smluvní strany na tomto:

I.

K článku 5, odstavci 3.

Dohoda podle odstavce 3, článku 5 úmluvy bude uzavřena co nejdříve po její ratifikaci.

II.

K článku 13.

1. Za pracovní úrazy ve smyslu úmluvy se pokládají i úrazy, k nimž došlo u zemědělských bulharských dělníků najatých na práce do Československa v době dopravy z výchozí stanice dopravní (železniční, přístavní a pod.) v Bulharsku do místa jejich zaměstnání v Československu a zpět. Takové úrazy odškodní československý nositel pojištění podle průměrného ročního výdělku zemědělských dělníků, stanoveného podle československých mzdových vyhlášek.

2. Ustanovení odstavce 3, článku 13 úmluvy se zatím nebude prováděti.

Tento dodatkový protokol tvoří součást úmluvy o sociálním pojištění mezi republikou Československou a Lidovou republikou Bulharskou a byl sepsán ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém i bulharském; obě znění jsou považována za autentická.

Dáno v Praze dne 1. dubna 1949.

E. ERBAN

Dr N. NIKOLAJEV

Допълнителен протокол.

При подписване на спогодбата между Чехословашката Република и Народната Република България за обществени осигуровки, двете договорящи страни се споразумяха за следното:

I.

Към чл. 5, ал. 3.

Споразумение по ал. 3, чл. 5 от Спогодбата ще бъде сключено в най-скоро време след нейното ратифициране.

II.

Към чл. 13.

1) За трудова злополука по смисъла на спогодбата се смята и злополука, станала с български земеделски работници, наети на работа в Чехословашко, по време на транспортирането им от отправния пункт (ж. п. станция, пристанище и др. п.) в България до местоработенето им в Чехословашко и обратно. Тези злополуки се обезщетяват от чехословашките обществени осигуровки съобразно средния годишен доход на земеделските работници, определен от чехословашкия надничен блок.

2) Разпоредбите на ал. 3, чл. 13 от Спогодбата за сега няма да се прилагат.

Този допълнителен протокол съставлява част от спогодбата за обществени осигуровки между Чехословашката Република и Народната Република България и е съставен в два екземпляра, един на чехски и един на български език; и двата текста са автентични.

Град Прага, 1. април, 1949 година.

Е. ЕРБАН

Д-р Н. НИКОЛАЕВ

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM A DODATKOVÝM PROTOKOLEM, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 31. ČERVENCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO ČTYŘICÁTÉHO DEVÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

GOTTWALD v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr V. ČLEMENTIS v. r.

Administrace: Praha III., Tržiště č. 9. – Telefon 459-41 až 43. – Účet pošt. spoř. č. 3*2*2.
Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.705/IIIa 1939. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.
Tiskne Státní tiskárna v Praze.